

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krystyna Bednarczyk (przewodniczący)

SSN Zbigniew Hajn (sprawozdawca)

SSA Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z wniosku Z. P.
przeciwko Wojskowemu Biuru Emerytalnemu w S.
o wysokość świadczenia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 18 stycznia 2006 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w P.
z dnia 3 lutego 2005 r., sygn. akt III AUa .../03,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w P. w sprawie Z. P. przeciwko Wojskowemu Biuru Emerytalnemu w S. o wysokość świadczenia postanowieniem z 3 lutego 2005 r. odrzucił kasację wnioskodawcy złożoną od wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 8 września 2004 r.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Apelacyjny podniósł, że wniesiona kasacja nie spełniała wymogów wskazanych w art. 393³ § 2, a pełnomocnik wezwany do ich usunięcia w terminie 7 dni poprzez podanie wartości przedmiotu zaskarżenia pod rygorem odrzucenia kasacji, podał, że w „niniejszej sprawie nie ma żadnej wartości przedmiotu sporu”. Sąd Apelacyjny jednoznacznie stwierdził, że

przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest wysokość świadczenia emerytalnego. W sprawach o takim charakterze wartość przedmiotu sporu podlega ustaleniu w oparciu o art. 22 k.p.c.. Tym samym nie można się zgodzić ze stanowiskiem skarżącego, jakoby w tej sprawie w ogóle nie było wartości przedmiotu zaskarżenia.

W zażaleniu od postanowienia Sądu Apelacyjnego pełnomocniczka wnioskodawcy wskazała, że „do wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia zachodzi trwały brak podstaw prawnych i faktycznych”. W opinii wnoszącej zażalenie Sąd Apelacyjny rażąco naruszył przepisy prawa materialnego w stopniu mającym wpływ na rozpatrzenie sprawy, na dowód czego wskazuje szereg przepisów Konstytucji RP i ustawy z 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz.U. z 1994 r., Nr 10, poz. 36 ze zm.) oraz przepisów wykonawczych do ustawy. Wskazuje również na rażące naruszenie i obrazę norm prawnych przepisów prawa postępowania cywilnego, wskazując liczne przepisy Kodeksu postępowania cywilnego.

Pełnomocniczka wniosła o usunięcie skutków naruszonego prawa przez uchylenie w całości z mocą *ex tunc* zaskarżonego zażaleniem postanowienia i merytoryczne rozpatrzenie kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 392¹ § 1 k.p.c., kasacja przysługuje w sprawach o roszczenia majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia przekracza dziesięć tysięcy złotych. Do oznaczenia wartości przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu kasacyjnym odpowiednie zastosowanie mają przepisy dotyczące oznaczenia wartości przedmiotu sporu (art. 393¹⁹ k.p.c. w związku z art. 368 § 2 k.p.c.). Jedynie w sprawach o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego kasacja przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia.

Rozpoznawana sprawa nie jest sprawą o prawo do emerytury – tę bowiem przyznano ubezpieczonemu, wbrew twierdzeniom jego pełnomocnika – lecz sprawą o wysokość świadczenia emerytalnego. Dopuszczalność kasacji w sprawie o ustalenie nowej wysokości świadczeń podlega natomiast ograniczeniu ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia (art. 392¹ § 1 k.p.c.), a zatem

zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego z 3 lutego 2005 r. należało oddalić jako niezasadne.

Przedmiotem sporu w rozpoznawanej sprawie jest wysokość świadczenia emerytalnego. Roszczenie o wysokość emerytury jest sprawą o prawo majątkowe. Dlatego przy oznaczeniu wartości przedmiotu sporu (a odpowiednio także wartości przedmiotu zaskarżenia) uwzględnić należy reguły wynikające z art. 22 k.p.c. Zgodnie z powołanym przepisem, w sprawach o prawo do świadczeń powtarzających się trwających dłużej niż rok, wartość przedmiotu sporu stanowi suma świadczeń za jeden rok.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy, stosownie do art. 393¹⁸ § 1 k.p.c. w związku z art. 385 i art. 397 k.p.c., orzekł jak w sentencji.